

The book cover features a watercolor-style illustration. In the foreground, a young woman with her hair in a ponytail is seen from behind, wearing a light blue short-sleeved top with a teal belt and a dark blue skirt, carrying a red bag. She stands on a sandy path. To her right is a wooden bench. In the background, a stone building with arched windows and a large arched doorway is visible. A man in a red shirt stands in the doorway. A yellow path leads from the foreground towards the building. Green foliage is on the left, and a red rose bush is in the bottom right corner.

Cesta

Deník lásky -1. díl

Lucie Fišarová

Vydavatel: Jan Šuba-Makniha.cz

rok vydání: 2017

© Jan Šuba-Makniha.cz

© Všechna práva vyhrazena!

ISBN 978-80-7548-60-6 (pdf)

ISBN 978-80-7548-61-3 (ePub)

ISBN 978-80-7548-62-0 (MOBI)

KAPITOLA 1

Středa - 22. dubna 2015

„ŠŠŠŠŠT,“ okřikla jsem vedle chrápajícího Patrika. Natáhla jsem ruku po budíku, abych se podívala, kolik je hodin. Teprve 5:10, venku byla tma a do pokoje prosvítal jen pruh světla z pouliční lampy, co se odrážel od velké skříně se zrcadlem.

10 minut na to zazvonil budík a Patrik se plazil z postele. Z koupelny jsem slyšela tiché dunění vody, jak narážela o vanu. Celkem mě to uklidňovalo, takže jsem zavrtala nos pod peřinu a zase zavřela oči.

Po dalších 15minutách z koupelny vyšel Patrik, jeho vůně se linula celou ložnicí. Když se oblíkl, šel k mojí straně postele, dal mi pusku na čelo.

„Ahoj odpoledne,“ pošeptal. Vytáhla jsem nos zpod peřiny a jen jsem zabručela na rozloučenou.

Pár vteřin na to jsem slyšela bouchnout dveře, znova jsem se zavrtala pod peřinu, abych si ještě zdřímla.

Crrnk, Crrnk. Ohnala jsem se rukou po budíku, který mi hlásil, že je 8:30 a já bych měla vstávat, protože nejpozději v 10h jsem měla být ve fitku. Jak mě se nechtělo.

Ještě chvíli jsem se převalovala v posteli, než jsem se donutila vstát. Bylo 8:45 a já konečně lezla z postele. Udělala jsem 20 dřepů a 20 kliků, potřebovala jsem trochu rozproudit krev v těle. Pak jsem si to teprve namířila do koupelny, kde jsem si dala rychlou sprchu.

Sprcha byla vydatná a já potřebovala naplnit i žaludek. Stála jsem před lednicí a přemýšlela, co si dám. Nakonec to vyhrál jogurt s vločkami.

Vrátila jsem se zpět do ložnice, musela jsem se oblíknout a sbalila si věci do fitka. Když jsem se oblékala, civěla jsem na sebe do zrcadla, nevěřila jsem tomu, že v odraze na mě koukal úplně jiný člověk. Před necelými 3 roky jsem byla 100kilová holka bez špetky sebevědomí, nedokázala jsem mluvit s kluky, natož s nimi flirtovat. Vždy to byla spíš jen náhoda nebo nás seznámili kamarádi. Neustále jsem chodila v džínách a triku, v ničem jiném jsem se necítila dobře. Teď na mě koukala holka, které zbývala 2kg do vytyčeného cíle 70kg, nějak jsem tomu pořád nevěřila. Konečně jsem měla celkem sexy křivky a pěkný prsa, s čímž přišlo i chtěné sebevědomí. *Vítej na palubě.*

Přestávala mi vadit komunikace s kluky, začínala jsem se v jejich přítomnosti cítit jako někdo, kdo by mohl být žádaný. Na ramena mi dopadaly moje poměrně už dlouhé hnědé vlasy. Napadlo mě, že řeknu Gábině, aby mi opravila barevný melír, který jsem si pravidelně udržovala. Spletla jsem je do copu a rychle si nasadila kontaktní čočky. Musela jsem si pospíšit, abych byla ve fitku včas, čekala mě tam hromada práce.

Na parkovišti na mě čekalo moje červené VW Polo, které jsem dostala od rodičů. Bylo staré asi 15 let, sem tam nějaká ta rez, ale pořád mi dobře sloužilo. Nasedla jsem a odfrčela do práce.

Zaparkovala jsem u fitka, které dřív nebylo, vlastně to byla stará továrna o dvou patrech, nebýval to nic moc prostor, ale dost se to změnilo. Sebrala jsem si věci a zamkla svoje Polo.

Vběhla jsem dovnitř, u dveří odhodila boty do botníku a šla jsem dál. Prostor to byl veliký a pro mě moc příjemný, cítila jsem se skvěle, vlastně jsem tam byla

pomalů víc jak doma. Stalo se to mou drogou, kterou jsem potřebovala k životu. Vpravo ode dveří byla recepce, tam už seděla Katka a něco ťukala do počítače.

„Ahoj,“ pozdravila jsem jí.

„Ahoj, mám tu pro tebe nějakou poštu a potřebuju naplánovat hodiny na příští týden,“ vychrlila na mě.

„Díky, pak to probereme.“

Sebrala jsem poštu a namířila si to do kanceláře.

Moje kancelář byla spíš malý kumbálek, umístěný těsně pod schody vedle recepce, ale na to papírování mi to stačilo.

Než jsem za sebou zavřela dveře, otočila jsem se a křikla na Katku: „A víš co? Jestli nikdo nemá výhrady, naplánuj hodiny stejně jako tenhle týden, ať to nekomplikujeme.“

„Dobře, jak chceš,“ zakřičela zpět. Super o jeden úkol míň, pomyslela jsem si.

Jen co jsem zabouchla dveře, polil mě pot, na stole ležela hromada papírů, co jsem musela vyřídít. Přihodila jsem k nim poštu od Katky. Ještěže mě ten den čekaly 2 hodiny cvičení, aspoň jsem mohla upustit páru. Na křeslo u dveří jsem hodila věci a sedla si za stůl. *Fajn Leo, tak do toho, ať je brzo hotovo.*

Papíry i pošta mi postupně mizely pod rukama. O parapet začal bubnovat déšť a mě to uklidňovalo, bylo to jako bicí co hraje svojí vlastní melodii bez potřeby mít bubeníka.

Z papírování mě vyrušilo ťukání.

„Dále,“ zařičela jsem.

Ve dveřích se objevila Katky hlava.

„Leo, za 10 minut máš hodinu Heatu.“

Koukla jsem na hodiny, vážně, zabrala jsem se do toho tak, že bych zapomněla na hodinu.

„Díky že jsi do mě kopl, už tam letím.“

Oblékla jsem si sportovní oblečení, zavázala tenisky a už jsem si to šinula ven z kanceláře, ještěže byl Heat hned vedle mé kanceláře. Konečně byla na řadě trocha uvolnění, které jsem po té hromadě papírů potřebovala. Místnost už byla plná lidí.

„Dobrý den,“ pozdravila jsem všechny.

„Dobrý den,“ odpověděli jednohlasně. Rozhlédla jsem se po místnosti, všechny pásy byly plné.

„Koukám, že jsme všichni, takže se pustíme do dnešní hodiny,“ zavelela jsem, pustila přehrávač a začala jsem hodinu.

Skončila jsem lekci a pouštěla všechny své cvičence domů. Rychle jsem si sbalila věci, protože jsem se musela přesunout do protější místnosti, kde jsem pokračovala hodinou Trx. Přeběhla jsem přes chodbu, kde se mísili odcházející a příchozí lidé, slušný chaos.

Místnost byla opět plná lidí, vlítla jsem tam a řítla se ke svému popruhu. Nekoukla jsem kolem sebe, měla jsem menší skluz a prostor pro natahování nebyl, po nás šla další skupinka. Všechny jsem pozdravila, oni jednohlasně odpověděli, jen někde v dálce se mezi nimi ozvalo: „Ahoj.“

Otočila jsem se, abych se podívala, kdo to byl. U jednoho ze zadních popruhů stál Marek. Jakmile jsem ho viděla, měla jsem zas o něco lepší náladu. Usmála jsem se na něj a mávla jeho směrem.

V davu jsem viděla i svého svěřence Samuela, který mě poprosil o pomoc s hubnutím. Nejdřív se mi do toho moc nechtělo, ale uprosil mě, takže teď ke mně

chodil 3x týdně na hodiny. Fajn tak si dáme do těla, řekla jsem si. Opět jsem pustila hudbu a šla na to.

Skončila jsem a šla za Samem, abych zjistila nějaké informace o jeho stavu.

„Jsi v pohodě? Jak jde stravování?“ zeptala jsem se ho.

„Strava je celkem v pohodě, i když je to někdy těžký. A cvičení? No zvládám to, ale je to záhul,“ odpověděl se zadýchaným hlasem.

„Fajn tak se drž a uvidíme se v pátek,“ rozloučila jsem se s ním a namířila si to k Markovi.

Vždycky jsem ho tak ráda viděla, nemohla jsem se vynadívat na jeho sexy tělo, které bylo samý sval. *Leo klid, utři slinu a usměj se. Máš Patrika a Marek by o tebe stejně nestál, je to jenom kamarád.*

„Ahoj krásko,“ pozdravil mě s úsměvem a prohrábl si vlasy. Ty jeho dokonale upravené tmavé vlasy, ani nevím, co to bylo za barvu, něco mezi hnědou a černou.

„Ahoj Marečku, co ty tu děláš? Středy obvykle nechodíš nebo dáš vědět.“

„Potřeboval jsem se protáhnout a chtěl jsem tě překvapit, proto jsem ti nic neřekl,“ uculil se. Jeho široký úsměv mě dostával do kolen. Oči mu svítily radostí, že mě překvapil, doslova jsem se v tom pohledu topila. Nedivila jsem se, že po něm holky šílí. „A asi začnu chodit i středy.“

Hmm, rozhodně jsem nebyla proto, aby chodil častěji. Tohle tělo, jsem vždycky ráda viděla.

„Opravdu milý překvapení, v pátek přijdeš zase?“

„Jo v pátek jsem tu zas jak na koni. Pak mě taky napadlo, že bych tě někam o víkendu vytáhnul.“

Hlavou mi prolítly plány na víkend a došlo mi, že jsem slíbila mámě, že přijedu. Podívala jsem se na něj a řekla: „Jééé, ráda bych, ale slíbila jsem mámě, že přijedu na víkend, dlouho jsem tam nebyla.“

Jemně svraštil obočí a řekl: „Ty mi dáváš košem?“

„Promiň, už jsem to slíbila,“ řekla jsem smutně.

„Nezlobíš se?“

Zase vykouznil ten svůj úsměv. Oh bože. *Sakra Leo, vzpamatuj se.*

„Budiž ti odpuštěno, krásko. Chápu, že maminka má přednost“

Objala jsem ho a dala mu pusku na tvář.

„Díky, ale příští víkend si rezervuju pro tebe, ok?“

„Ok, беру tě za slovo,“ oplatil mi pusku na tvář. Po těle mi přeběhl mráz, až tak byla pro mě jeho blízkost přitažlivá.

Rozloučili jsme se, on pádil do šatny a já do své kanceláře. Už jsem neměla žádnou další hodinu, takže jsem na sebe hodila mikinu, sbalila si věci a odešla jsem z fitka.

Doma jsem si dala horkou sprchu, večeři a padla jsem k televizi. Po chvíli mi došlo, že je docela pozdě, ale Patrik ještě nebyl doma. Vzala jsem mobil, abych mu napsala sms: „*Kde jsi? Ty nepřiđeš?*“

Odpověď nepřicházela, tak jsem si pustila film, aspoň mi to čekání rychleji uteklo.

Film skončil a já byla mrtvá únavou. Vypla jsem televizi, sbalila si mobil a zamířila do postele. Při ulehání mi přišla sms od Patrika, kde stálo: „*Promiň, přespím u kámoše.*“

Naštvalo mě to i potěšilo, aspoň mi tam nikdo nebude chrápat, řekla jsem si. Poslední dobou to s ním bylo šílené. Připadala jsem si, jako kdyby vedle mě

někdo kácel stromy. Ulehla jsem do postele, peřinu si přetáhla přes hlavu a zavřela oči. Usnula jsem během chvíle.

KAPITOLA 2

Pátek – 24. Dubna 2015

Bylo odpoledne a já končila ve fitku. Konečně byl přede mnou klidný víkend, měla jsem v plánu ještě ten den odjet z Prahy, takže jsem spěchala domů pro věci.

Jaké překvapení mě čekalo, když jsem zjistila, že na mě doma čekal Patrik. Jeho typickým stylem dělal, jakože se nic nestalo a vůbec mu nevadilo, že se od středečního večera neozval. Tohle mi na něm tak vadilo. Poslední dobou mi pěkně pil krev.

„Ahoj, moc jsi mi chyběla,“ zkoušel mě obměkčit.

„Ahoj,“ odpověděla jsem stroze. Nebyla jsem schopná říct, zda můžu odpovědět to co on, nebo jsem si už měla zvyknout, že se kolikrát neráčil přijít domů? Možná, ale pořád mě to šíleně štvalo

„Ty jsi naštvaná?“

„A co sis myslel?“ vyjela jsem.

„Že ti skočím radostí kolem krku? Od středy ses neozval a já nemám být naštvaná? Měl jsi dva dny volna a promrháš je, bůh ví kde?“

Cítila jsem se čím dál víc vytočená. Do háje, kazila jsem si začátek víkendu.

„Ale no tak pus. Mrzí mě to. Byl jsem u kámoše a trochu jsme pařili. Teď jsem tady a budu s tebou celý víkend,“ vysoukal ze sebe a snažil se mi dát pus.

Ucukla jsem bokem a přemýšlela, zda jsem totálně mimo já nebo on.

„Ty jsi zapomněl, že odjíždím na víkend k rodičům? Říkala jsem ti to nejmíň 3 krát. A pokud se budeš ptát, zda to jde odvolat, tak NE, nejde.“

Koukal na mě, jakože si z něj dělám srandu. Viděla jsem, jak rudne a začíná supět.

„Fajn, tak si jed'. Vlastně, víš co?“ zařval.

„Dělej si, co chceš, já odcházím,“ sbalil si bundu, klíče a prásknul dveřmi.

Zůstala jsem tam stát jak opařená. Copak za to můžu já? Připadala jsem si jako ten největší tupec na světě. Kašlu na to. Vzala jsem si připravenou tašku s věcmi a odešla jsem z bytu. V autě jsem si hodně nahlas pustila hudbu, to mě vždycky dokázalo vytáhnout ze dna. Nastartovala jsem svoje Polo a vyrazila jsem pryč, chtěla jsem být co nejdříve pryč z Prahy.

K rodičům jsem dorazila pozdě večer, takže jsem rovnou padla do postele.

Sobota – 25. Dubna 2015

Sobotní dopoledne jsme s mamkou strávily drobnými nákupy, odpoledne jsme jenom seděly a povídaly si. Mamka byla pro mě jako kamarádka, ale o tom co se stalo s Patrikem, jsem jí neřekla ani slovo, protože občas měla tendence vyšilovat. Od jisté doby to až přeháněla, kvůli tomu jsem musela dost informací filtrovat.

Večer jsem s partou starých kamarádů ze školy vyrazila do místního klubu. S některými jsem se dlouho neviděla, takže mě málem nepoznali. Pár z nich bylo z mé staré party a i oni se dost změnili, co s člověkem udělá věk; zkrátka jsme asi dospěli. Trochu jsme pili, vlastně trošku víc, hráli šipky a hlavně se bavili. Domů jsem dorazila kolem půl 3 ráno a do postele padla jak poleno.

Neděle – 26. Dubna 2015

Sobotní večer byl skvělý, parádně jsme si to užili. Za to nedělní ráno bylo celkem krušné. Hlava mi hučela a žaludek plul jako na vodě, ale nebyla jsem žádná bábovka, takže jsem vstala kolem 9 hodiny, abych si ještě užila rodinu. Máma už mě znala a věděla, co je nejlepší na kocovinu.

Než jsem odjela, jela jsem ještě navštívit babičku a dědu, kdo ví, kdy se sem zase dostanu, tak aby jim nebylo líto, že jsem za nimi nebyla. Měla jsem je oba moc ráda a neodpustili by mi to.

Kolem 17h jsem se rozloučila s rodinou a vydala se zpět do Prahy, moc se mi nechtělo, ale těšila jsem se zase na svůj klid a kamarády.

Po cestě jsem přemýšlela nad Patrikem. Za celý víkend jsme si nenapsali ani řádek, tak jsem byla zvědavá, co mě čeká doma.

Hlavou mi lítaly myšlenky – Mrzí mě to nebo ne? Miluju ho nebo ne? Má to ještě mezi námi cenu nebo ne? – na všechno jsem si tak trochu slepě odpovídala ANO. Třeba jsem se pletla, ale chtěla jsem mu dát ještě šanci, i když s tou láskou jsem si nebyla tak jistá, jak bych asi měla být nebo jak jsem to cítila dřív.

Když jsem přijela domů, byt zel prázdnotou. Žádné známky toho, že by se tam Patrik objevil. Klasika. Odejde, naštve se, neukáže se. Blbec.

Stála jsem v kuchyni a dělala si jídlo, v tom mi pípla SMS. Patrik.

„Už jsi doma?“

Že by se pan uražený uklidnil, napadlo mě. Mobil jsem odložila bokem, přece mu nebudu odepisovat hned, aby to nevypadlo, že na to čekám. Nejdřív jsem si chtěla dodělat jídlo.

Po 15minutách jsem si sedla s jídlem k televizi a konečně mu odepsala.

„Jo jsem, už dlouho.“

Po 21h cinknul zvonek u dveří. Kdo sem v tuhle dobu leze, prolítlo mi hlavou, nikoho jsem přece nezvala.

Otevřela jsem dveře. Stál tam Patrik s růží v ruce.

„Ahoj,“ řekla jsem, „proč zvoníš, ty nemáš klíče?“ a šla jsem zpět do bytu.

Patrik mě následoval a podal mi růži.

„Ahoj to je pro tebe. Vím, že jsem tě naštvál, protože jsem se neozval, ale pařili jsme s Rost'ou a úplně jsem zapomněl na čas. Ale neomlouvá mě to, mohl jsem ti aspoň napsat. A taky vím, že jsem to v pátek přehnal, takže se omlouvám,“ řekl vážně a z očí si odhodil ofinu. Ty jeho neposedné blond vlasy byly všude.

Nevěřila jsem tomu, že uznal chybu a omluvil se. Sním či bdím?

„Omluva se přijímá a taky se omlouvám, že jsem na tebe v pátek tak vyjela, pak mě to mrzelo i když jsi mě naštvál. Ale nechci, už to rozmazávat a vracet se k tomu.“

V tu chvíli na něm byla vidět značná úleva. Naklonil se ke mně, aby mi dal pusu. Teď už jsem ho nechala.

Leželi jsme vedle sebe na gauči a koukali na film. Celou dobu mě Patrik objímal, bylo uklidňující zase cítit jeho objetí a vůni, docela mi to chybělo.

Zrovna když jsem byla zabraná do filmu, cítila jsem, jak mě začal hladit po těle, od prsou dolů a zpět. Pak přidal i líbání na krku, nechala jsem ho, protože to bylo příjemné. Vysunul se z poza mě a otočil si mě na záda. „Chci tě,“ pošeptal. Přitáhla jsem si ho k sobě a dala mu pusu, okamžitě pochopil, co tím chci říct.

Líbalí jsme se a postupně ze sebe shazovali oblečení, nazí jsme byli během pár vteřin.

Patrik mi přešel několikrát prstem od shora dolů přes celé tělo, husí kůži jsem měla úplně všude. Vrátil se ke mně nahoru a zase mě líbal na rty, přitom se mi vsunul mezi nohy a pomalu do mě vniknul. Tiše jsem vzdychla.

Líbal mě střídavě na rty a na krk, přitom se hýbal v tempu a postupně přidával na rychlosti.

Pár pohybů a vyvrcholil, pak padnul vedle mě. Někdy to s ním vážně bylo až moc rychlé, a taky trochu na prd, protože málokdy jsem si to pořádně užila, spíš jsem sloužila jako matrace.

Zatímco Patrik okupoval koupelnu, ležela jsem v posteli a sjížděla nepřečtený zprávy v mobilu. Zjistila jsem, že mi před pár hodinami psala Gábina.

„Dojela jsi v pořádku domů?“ Zlatá kamarádka, měla o mě strach. Odepsala jsem: *„Jo v pohodě, zítra si zavoláme.“* Když jsem to odesílala, přišla mi sms od Marka, najednou mě všichni potřebovali.

„Uvidíme se zítra ve fitku, krásko?“

Tenhle kluk mě vždycky dokázal potěšit, i kdyby mi napsal jenom ahoj.

„To si piš, že se uvidíme.“

Patrik přišel z koupelny a lehl si vedle mě. Odložila jsem mobil na stůl, ještě jsme si dali pusy a každý se zachumlal pod svou deku. Doufala jsem, že nebude v noci chrápat, jinak se nevyspím.

KAPITOLA 3

Pondělí – 27. Dubna 2015

Venku bylo zamračeno a vypadalo to, že bude pořádně pršet, možná se i schylovalo k bouřce. Jak já jí nesnášela, od mala jsem se jí bála.

Patrik odešel do práce po půl 6 ráno, já se z postele vyhrabala kolem 9h, musela jsem být ve fitku brzo, takže jsem pospíchala. Dala jsem si jako vždycky pár kliků a dřepů, skočila do sprchy a pak hurá na snídani.

Po snídani jsem ještě zavolala Gábině – svojí nejlepší kamarádce, chtěla jsem s ní probrat víkend. Stačil zazvonit sotva 2krát.

„Ahoouoj Lee (:lí:), no už jsem myslela, že ses ztratila nebo zůstala u vašich,“ smála se. Její smích byl upřímný a šíleně nakažlivý.

„Ahoj Gábi, neboj. Je to tam sice fajn, ale už bych se tam nevrátila.“

„Už jsem se bála, když ses tak dlouho neozývala. Jakej byl víkend? A co Patrik už se uklidnil?“

„Víkend byl bombastickej. Patrik už se uklidnil. Ale spíš bych ti povyprávěla osobně. Nechceš se stavit? Já jdu do fitka až v jednu.“

„Vlastně proč ne, dopoledne mám volný. Tak já si ještě něco po cestě vyřídím a kolem 11h jsem u tebe, ok?“

„Ok, těším se. Pa.“

„Pa,“ položila jsem mobil, zapnula hudbu a šla jsem si připravit věci do fitka, chtěla jsem to stihnout před příchodem Gábiny.

Balila jsem si věci, u toho se vrtěla do rytmu hudby, která řvala na celý byt. Měla jsem ráda všechno, co bylo rytmické a rychlé, ale občas jsem si pustila i pomalejší písničky.

V jeden moment jsem měla pocit, že slyším zvonek u dveří, ale přes hrající hudbu jsem špatně slyšela. Vypla jsem přehrávač a čekala, jestli se zvonek ozve znova. Ejhle, fakt to byl zvonek. Že by už to byla Gábina? Ale ještě nebylo 11h. Zvláštní.

Když jsem otevřela dveře, zůstala jsem v šoku, stály tam dvě cizí holky. Jedna byla vysoká, štíhlá blondýnka. Druhá menší, hnědovlasá, ale silnější. Obě atraktivní a měli něco do sebe. Řekla bych, že byly stejně staré jako já. Nikdy jsem je neviděla, takže jsem se tvářila jako pitomec.

„Ahoj, ty jsi Lea, vid’?“ zeptala se mě blondýna.

„Ahoj, jo to jsem, známe se?“ Byla jsem trochu zmatená. Já jí neznala ale ona mě jo?

„Víš, to bych ti radši, řekla uvnitř. Pokud nás pustíš dál?“ Sice jsem netušila, co chtějí, ale uhnula jsem stranou a pustila je dovnitř. Vyzvala jsem je, aby si sedly na gauč.

„Tak povídej, o co jde?“

Vzájemně se na sebe koukly a blondýnka spustila: „Promiň, že jsme tě tu takhle přepadly. Já jsem Petra a tohle je Alena, musíme ti něco říct a asi z toho nebudeš úplně nadšená.“

Nechápavě jsem zakroutila hlavou. Pochopila to, tak mluvila dál.

„Jde o Patrika. Čirou náhodou jsem zjistila, že to táhne s náma třema.“

Koukala jsem na ně s otevřenou pusou. Můj stav se dal nazvat, totálním šokem.

„Prosím? To je vtip, že?“

„Bohužel ne, máme na to i důkazy,“ vložila se do toho brunetka.

„Vše ti samozřejmě ukážeme, abys nám věřila“

V tu chvíli by se ve mně krve nedořezal. Nezbyvalo mi nic jiného, než se podívat na to co mají.

„Tak ukažte, co máte. A jak jste na mě vůbec přišly?“

Slova se chytla zpátky blondýnka, vypadalo to, že ona je ta výřečnější.

„Jak jsme tě našly je na delší vyprávění, jen ti řeknu, že jsem trochu víc sledovala, co Patrik dělá. Dostala jsem se takhle i k Aleně. Neboj, obě jsme byly v šoku, tak jako teď ty. Obě s ním máme spoustu fotek a konverzace. Co chceš vidět dřív?“

Políval mě pot a v puse jsem měla jako na Sahaře. Pořád jsem si říkala, že je to jenom sranda.

„Ukažte všechno, co máte.“

Rezignovala jsem, chtěla jsem vidět, co měly, ať to bylo cokoliv.

Vytáhly mobily a začaly mi ukazovat fotky. Nevěřila jsem vlastním očím. Obě měly fotky plné miliskování, líbání, objímání, smíchu. Ze všech překvapivě čišela láska, pokud se to tak dalo vůbec nazvat. Ukázaly mi i pár smsek, ale to už toho na mě bylo dost. Hlavou mi bleskly ty dny, kdy se mnou nemluvil nebo nebyl doma.

„Můžu se zeptat, u které z vás byl od středy?“

„U mě byl od středy do pátku,“ řekla blondýnka.

„A u mě přes víkend,“ ozvala se brunetka.

Krev se ve mně vařila čím dál víc, skoro přetékala jako plný pohár.

„Aha, na mě tu hrál divadlo s kamarádem, ještě jsme se kvůli tomu v pátek chytli.“

Koukly se na sebe. „Víš, nám to dělá pořád. Tvrdí, že bude nebo byl u kámoše. Zatím na něj obě hrajeme, že je všechno v pořádku, chtěly jsme ti totiž nejdřív říct. A hlavně jak víme, u tebe bydlí, u nás má jen pár věcí,“ vysoukala ze sebe brunetka.

„A co čekáte ode mě? Co myslíte, že udělám?“ zeptala jsem se našťvaně.

Vroucí krev už ze mě tekla proudem, doslova stříkala jako láva ze sopky.

„Chceme ho obě vyhodit v jeden den a tebe k tomu chceme přibrat. Pokud udělá to, co si myslíme, tak od jedné půjde k druhé a pak ke třetí. Když zjistí, že utřel u všech, bude mít smůlu,“ vysvětlila mi blondýna.

Chytrý plán. Přemýšlela jsem, co udělám. Ještě včera jsme se milovali a teď? Teď jsem tam seděla a poslouchala, že má tři holky najednou. Nemohla jsem tomu uvěřit, chtělo se mi někam zalézt a brečet. Ale neměla jsem si co nalhávat, stejně bych neudělala nic jiného, než co chtěly ty holky.

„Fajn, jdu do toho, protože bych ho stejně vyhodila. Hošánek u mě skončil,“ vysoukala jsem ze sebe nakonec a obě přikývly.

„Super takže dneska vyhazov.“

Ještě jsme si vyměnily telefonní čísla a domluvily se na detailech. Pak už jsem je doprovodila ke dveřím, abych se s nimi rozloučila.

Jen co jsem zabouchla dveře, všechno na mě padlo a sesypala jsem se k zemi s brekem. Připadala jsem si jako ve snu, tohle snad nemohla být pravda.

Chvíli jsem tam jen tak seděla a brečela. Nakonec jsem sebrala veškerou zbylou sílu a šla k počítači, hned jsem musela najít zámečnicka, Patrik měl klíče a já nechtěla, aby se dostal do bytu.

Když jsem začala házet jeho věci do tašky, zaslechla jsem zvonek. To už by měla být Gábina. Šla jsem otevřít. Gábina stála bokem opřená o zeď, přes ramena jí padaly dlouhé černé vlasy, ve kterých se sem tam zaleskl modro-zelený melír.

Ona byla taková rebelka a ráda testovala nové barvy, ještě aby ne, když byla kadeřnice s vlastním salómem; teda půlkou salonu, druhou obýval její přítel David se svým tatérským koutkem.

Hned jak mě uviděla, zhrozila se a řekla: „Ahoj, ježiš ty vypadáš. Co se stalo?“

Vtáhla jsem jí dovnitř a odpověděla: „Pojď se mnou do ložnice, řeknu ti to tam.“

Jakmile jsme přišly do ložnice, viděla ten zmatek a bordel všude kolem, ale bylo jí jasné, že se něco stalo.

„Sakra co to tu vyvádíš? Řekneš mi co se děje?“

Její hlas byl naléhavý se špetkou obavy. Podívala jsem se na ní a zase propukla v pláč. Přes slzy jsem se jí snažila vysvětlit, co se stalo.

„Balím toho hajzla a vyhazuju ho z bytu, pár minut před tebou tu byly dvě holky. Vypadlo z nich, že to táhne i s nima. Takže nás měl tři najednou.“

Nevěřičně na mě zírala a spodní patro jí padalo dolů.

„To si děláš srandu, ne?“ zeptala se mě.

„Ne, viděla jsem fotky a zprávy. Proto vždycky tvrdil, že je u Rosti, ale byl na střídačku u nich. I jim tvrdil to samý co mě, tak ho pakuju. Za hodinu přijede zámečník, aby vyměnil zámky. Ten už se do bytu nedostane.“

Gábina na mě koukala a kroutila nad tím hlavou.

„Ty krásno. Hlavně kvůli tomu moc nebreč, víš, že ti už jakou dobu říkám, že máš na lepšího.“

Zavřela jsem tašku, ve které bylo těch pár věcí, co u mě měl, a sesypala jsem se na postel.

„Pořád tomu nevěřím Gábi, ještě včera přišel s kytkou a prosíkem. Leželi jsme tu na gauči a milovali se. A teď jsem totálně na dně. Jsem blbá vid’? Brečím kvůli takovému hajzlovi.“

Gábina si poposedla a objala mě.

„Lee, mrzí mě to, ale víš, jakej jsem na něj měla názor. Několikrát jsem ti říkala, že je to zmetek a nezaslouží si tě. Chápu, že jsi ho milovala, ale bez něj ti bude líp“.

Pořád jsem brečela, nedokázala jsem to zastavit.

„Gábi, víš, že dám na tvůj názor, ale tady jsem prostě selhala. Šíleně mě to štve. Mám chuť se opít.“

Ještě víc si mě přitiskla. Vážně to byla moje vrba, které jsem bezmezně důvěřovala. Nevěděla jsem, co bych bez ní dělala. Vzájemně jsme si vždycky dokázaly pomoc a poradit, jely jsme na stejné vlně.

„Zlato moje, alkoholem nic nevyřešíš, jen ti pak bude ještě víc blbě. Hlavně už prosím tě nebreč.“

Doslova mě uklidňovala pohledem, zvedalo mi to náladu.

Naše povídání vyrušil zvonek. Zámečník. Šla jsem otevřít a on se hned pustil do práce. Mezitím jsem se rozloučila s Gábinou, pospíchala do salonu.

Zámečník, pracoval asi hodinu a půl, takže jsem se rychle spakovala, přede dveře jsem hodila Patrikovi věci a odjela jsem do fitka, jela jsem pozdě. Teď ať si tu hošánek dělá, co chce, ale do bytu už se nedostane, řekla jsem si.

V autě jsem si pustila hudbu hodně nahlas, až mi dunělo celé auto. Potřebovala jsem z hlavy vyhnat všechny myšlenky, ale moc dobře to nešlo, pořád jsem na to musela myslet. Jak někdo může být takový hajzl a ještě zvládat tři holky najednou. Tohle byla věc, kterou jsem nikdy nepochopila.

Do fitka jsem dorazila něco málo po 14h. Katka seděla na recepci a datlovala do počítače.

„Ahoj Katko.“

Zvedla oči od počítače a podívala se na mě: „Ahoj. Stalo se něco?“

„Nic důležitýho. Budu u sebe, kdybys něco potřebovala.“

Přikývla a já rychlostí blesku zmizela do své kanceláře, moje soukromé útočiště přede všemi z venku.

V kanceláři jsem odhodila věci na křeslo a vylovila v tašce mobil. Blikala mi na něm sms od Marka: „*Krásko, omlouvám se, dneska musím zrušit cvičení, totálně nestíhám, ale ta středa platí.*“

Ach jo, tohle byla moje naděje na zlepšení nálady, co nadělám. Zmohla jsem se jen na odepsání jednoduchého souhlasu.

Seděla jsem na židli a civěla do počítače, nebyla jsem schopná nic dělat. Připadala jsem si, jako kdybych byla zavřená v černé kobce, ze které nebylo úniku. Ještěže mě čekala od 15h lekce, dokonce hodinu a půl, začínala jsem spojením Heat + Trx. To byla pokaždé síla.

Když jsem se oblíkla do sportovního, zazvonil mi mobil. Patrik. Chvíli jsem měla srdce až v krku, ale odhodlala jsem se to zvednout.

„Co chceš?“ vyjela jsem na něj.

„Ahoj, můžeš mi vysvětlit, proč mám vystěhovaný věci a nedostanu se do bytu?“

„Je vyměněnej zámeček. A proč? Myslím, že to víš moc dobře.“

„Zatraceně co se děje?“ zařval, až mi zapraskalo v uchu.

„Tak já ti řeknu co se děje. Víím, že jsi mě podváděl.“

„Co to meleš? Kde jsi to zas vzala?“

„Nemelu, mám to přímo od tvých milenek. Nemá cenu něco zapírat. Vím úplně všechno, viděla jsem fotky i zprávy. Jsi sketa a hajzl, u mě jsi skončil, zkoušej si to na některou z tvých děvek. Nazdar.“

Než stačil něco říct, práskla jsem s telefonem. Tlak jsem měla asi tak 200 na 200. Krev ve mně vřela, srdce mi tlouklo jako o závod a klepaly se mi ruce. Cítila jsem se jako těsně před zhroucením. Musela jsem se uklidnit a to hned, obula jsem si tenisky a šla radši cvičit.

Hodinu jsem začala půlhodinovkou na Heat, pak jsem se přesunula na Trx. Plno mých zákazníků (s oblibou jsem jim říkala cvičenci) byli již stálice, takže mě znali a věděli, že je někdy povzbuzuju natolik, až to vypadá jako řev. Potřebovala jsem vybit všechny ty věci ze sebe, takže jsem si to povzbuzování vyloženě užívala. Jelikož tam byl zase Sam, tak jsem se zaměřila hlavně na něj.

Chvíli jsem byla svého popruhu, chvíli u Sama a řvala jsem na něj: „Makej, dělej, přidej.“ A chvíli jsem povzbuzovala všechny ostatní.

Po konci hodiny jsem se cítila o něco líp, ale pořád to ve mně vřelo. Šla jsem ještě za Samem, abych zjistila v jakém je stavu po mém křičení.

„Tak co jsi v pohodě?“ Byla na něm vidět únava i statečnost.

„Jsi dobrej blázen,“ zasmál se, „ale pomáhá mi to překonávat se.“

„Tak to je dobře. Výsledky totiž stojí za to, podívej se na mě. Takže jed' dál podle plánu a uvidíme se ve středu. Jo a nezapomeň, že v pátek máme vážení.“

Vrátila jsem se do kanceláře a sedla si do křesla. Měla jsem na oddych tak 20minut. Celou tu dobu jsem tam jen tak seděla a koukala do blba. Neměla jsem chuť se podívat ani na mobil.

Z fitka jsem odcházela kolem půl 7 večer. Po cestě domů jsem se stavila v obchodě, potrebovala jsem si koupit lahev vína, nejlépe se následně opít a vymazat mozek z hlavy.

Před bytem bylo prázdno, žádné věci ani Patrik. Celkem se mi ulevilo, že jsem ho tam nenašla. Rychle jsem zalezla do bytu a zamkla za sebou dveře.

Po večeři jsem si sedla k televizi s lahvinkou vína. Na mobilu jsem měla hromadu nepřijatých hovorů od Patrika, musela jsem ho zablokovat, jinak bych se ho nezbavila.

V smskách jsem objevila zprávy od Petry a Aleny, obě oznamovaly: „*Vyhozen.*“

Trochu jsem se pousmála a odepsala: „*Vyhozen.*“

Né nadarmo se říká, že pomsta bývá sladká.

Našla jsem i smsky od Gábiny.

„*Jsi v pohodě Lee? Doufám, že už nebrečíš?*“

Odepsala jsem: „*Ted' už jsem ok, je pryč. Nebrečím, společnost mi dělá lahev vína.*“

Gábina byla k telefonu jako přirostlá, takže mi rychle přišla nová sms.

„*Jak to vzal ten vyhazov? Lee, nepřeháněj to, prosím :(Nestojí to za to.*“

„*Volal mi a dělal, jakože nic. Tak jsem mu řekla, že to nemá smysl, protože všechno vím a práskla jsem mu s telefonem. Pak jsem od něj měla asi 20 nepřijatých hovorů. Ale nehodlám nijak reagovat. Neboj, lahev mám jen jednu.*“

„*To je dobře, nereaguj. Vymaž ho ze svého života, bude ti líp. Nabrnkni si Marka, to je jiná liga ;) No tak dobře, když je to jen jedna lahev.*“

„*Marka? Hahaha jsi vtipná. Je to JENOM kamarád a nemyslím si, že by o mě stál.*“

„*Ty nevíš, co se říká? Kamarád taky rád, kamarádku na lehátku, když mu kamarádka dá :D*“

„*Marek není k zahození a nesouhlasím s tebou, že by o tebe nestál. Vidím to trochu jinak ;)*“

„Gábi!!! Ty jsi hrozná kuplířka. Myslím si něco jinýho, ale to nemění nic na tom, že je to vážně kus :)“

Do postele jsem se dostala kolem půlnoci, jak jsem tam tak ležela, přemýšlela jsem nad tím, co psala Gábina. Marek opravdu nebyl k zahození, při každém cvičení jsem nemohla odtrhnout oči od něj, jeho těla a jeho tetování.

Byl zatraceně sexy, ke všemu hodný a milý. No a ten jeho úsměv? To už byla třešnička na dortu. Oklepala jsem se. Ne, ne, ne, byl to jen kamarád. Nic víc. Hodila jsem si deku přes hlavu a usnula jsem jako mimo během pár minut.

KAPITOLA 4

Středa – 29. Dubna 2015

Vstala jsem nezvykle brzo, venku vylézalo sluníčko a jeho paprsky se mi draly do ložnice. Kéž už by vylezlo úplně a bylo teplo. Ač se mi nechtělo, vstala jsem z postele, výjimečně jsem měla i dopolední hodinu, jako záskok za kolegyni Marcelu, takže jsem do fitka vyrazila před 10h.

Užívala jsem si hodinu, byla to lekce pro silnější lidi a já moc dobře věděla, jak se cítí, protože jsem nedávno byla stejná. Vedla jsem to v klidnějším a pomalejším tempu, než svoje klasické hodiny, abych je neuhnala.

Po hodině jsem šla k sobě do kanceláře, potřebovala jsem vyřídit nějaké e-maily a papíry. Objednala jsem si něco k obědu a zasedla k počítači.

Před 15h jsem se zvedla a mířila na lekci Heatu, tuhle hodinu jsem mohla zase napálit, nebyli to žádní nováčci. Cítila jsem, jak ze mě leje pot, a z těla se mi vyplavují endorfiny. Konečně.

Hodina skončila a já přeběhla naproti na Trx, kde mě čekala další hodina, jenže na chodbě jsem zažila šok. U recepce stál Patrik a vybavoval se s Katkou.

Ztuhla jsem já i moje nohy, cítila jsem, že nemůžu chodit, jakoby mě za ně někdo držel. Proboha co tu dělá? Nic jiného mě v tu chvíli nenapadalo.

„Hele, támhle jí máš,“ křikla Katka.

Patrik se otočil a koukal na mě. *Fajn Leo, do něj*, pomyslela jsem si. Šla jsem k němu maximálně vytočená kvůli tomu, že si vůbec dovolil přijít.

„Co chceš?“ vyjela jsem na něj.

„Chci s tebou mluvit, prosím,“ zkoušel to na mě.

„Ty máš ještě tu drzost přijít až sem? Já s tebou nemám o čem mluvit. Spolu jsme skončili. Sbal se a vypadni.“

Snažila jsem se ho zbavit, co nejrychleji to šlo.

„Prosím vyslechni mě,“ nenechával se odradit. Krev ve mně zase bublala.

„Okamžitě vypadni! Už tě nechci nikdy vidět,“ řvala jsem na něj, až se to rozléhalo celou recepcí.

„Hned, teď!“

Otočila jsem se k němu zády a odešla na Trx, řekla bych, že jsem spíš běžela. Kdyby to šlo, utekla bych někam hodně daleko.

Místnost už byla plná lidí, všichni připravení začít cvičit. Zabouchla jsem dveře, ale nejradši bych si sedla na zem a nic nedělala, ale nešlo to. *Vzchop se, Leo.*

„Dobrý den, omlouvám se za zpoždění,“ omlouvala jsem se všem, že museli čekat.

V rohu jsem zahlédla Marka, koukal na mě stylem „Co se stalo?“. Jen jsem potřepala hlavou, jakože nic. Byla středa, takže se tam objevil i Sam. Bezva dáme si makačku a zopákneme si pondělí, pomyslela jsem si. Měla jsem chuť se zničit a vypustit duši z těla.

Nasadila jsem opravdu vysoké tempo, žádné slitování nepřipadalo v úvahu. Pobíhala jsem mezi svým popruhem, kde jsem jela jako motorová myš, chvíli jsem byla u Sama a křičela jsem na něj: „Dělej, makej,“ chvíli jsem povzbuzovala všechny: „Makám, jedu a nezapomínám dýchat.“

Pak mě napadlo, že bych si mohla podat i Marka. Chtěla jsem si otestovat jeho výdrž. Šla jsem za ním. Musím uznat, že makal dobře. Koukla jsem na něj a šla do toho.

„Tak makej, dělej, hop, hop, hop, neflákej se!“ křičela jsem na celé kolo.

Marek byl dříc, protože přidal, aby ukázal, co umí, opět mě nezklamal. Při pohledu na něj mi hlavou mi prolétla myšlenka, že je vážně sexy. Svaly se mu pěkně rýsovaly a napínaly, hmm. Ne, nesmíš, rozkázala jsem si. Radši jsem šla zpátky ke svému popruhu a po cestě křičela na všechny: „Makám, neflákám se.“

Hodina skončila a já se se všemi rozloučila. Když už tam skoro nikdo nebyl, sedla jsem si na zem, zavřela oči a opřela se o zeď. Snad bych jí i dokázala hlavou prorazit. Najednou se nade mnou ozval Markův hlas.

„Ahoj krásko, jsi v pohodě?“

Otevřela jsem oči.

„Ne,“ řekla jsem potichu, na nic jiného jsem se nezmohla.

„Je to vidět, jela jsi jak blázen. Co se stalo?“

„Nechci to řešit tady.“

Sedl si ke mně na zem a neunávně doléhal: „A kde? V kanceláři? U mě nebo u tebe doma?“ Zněl vážně až přísně. To byl jeho typický tón, když měl strach.

Otočila jsem se na něj a odpověděla mu: „To je jedno, hlavně né tady.“

„Ok, tak jedeme ke mně,“ pomohl mi zvednout a táhl mě z místnosti pryč.

„Počkej,“ zarazila jsem ho, „musím si vzít věci a dát si sprchu.“

„Fajn máš na to 15minut, počkám na recepci.“

Marek na mě čekal na recepci.

„Tak jsem tu, můžeme jít,“ řekla jsem.

„Super tak jdeme,“ vzal mě za ruku, aby mě odvedl pryč.

„Co s tvým autem?“ zeptal se venku.

„Neřeš ho, nic se mu tu nestane. A zítra sem dojedu taxíkem.“

Přikývl. Nastoupili jsme, on nastartoval svoje bílé Volvo XC60 a odvážel mě k sobě.

Když jsme přijeli k Markovi domů, měla jsem zvláštní pocit. Párkrát jsem u něj byla, ale nikdy ne sama. Při vstupu do bytu mě do nosu uhodila citrusová vůně. Na malé a široké chodbě byly dveře do koupelny, naproti dveře do ložnice. Po průchodu chodbou jsme vešli do velkého otevřeného prostoru. Nalevo byla kuchyňská linka do „elka“ se stolem a židlemi. Napravo obývací část s rohovým gaučem, televizí a v rohu měl Marek zastrčený malý psací stůl s počítačem. Celému prostoru vévodila velká terasa s proskleným vstupem, ze které byl krásný výhled na část města. Vše měl zařízené v šedé a bílé barvě, sem tam se zelenými doplňky. Takové příjemné mužské sídlo.

Usadila jsem se ke stolu s jednou nohou složenou pod sebe a koukala jsem na Marka. Stál před otevřenou lednicí, ve které něco štrachal.

„Chceš něco k pití, krásko?“ zeptal se.

„Leda bys měl něco tvrdšího než jenom vodu.“

Zavřel lednici a podíval se na mě.

„Není problém, vodu nebo whisky?“

„Ideálně vodu.“

Vodka byl jediný tvrdý alkohol, co jsem vypila v pohodě. Znovu otevřel lednici a vytáhl z ní láhev. Pak se přesunul ke skřínce, ze které vyndal skleničku, trochu do ní nalil a podal mi jí. Sedl si ke stolu vedle mě. Jeho pohled mi dával jasně najevo, že je zvědavý.

„Tak vybal co se děje?“ Kopla jsem do sebe panáka. Nádech, výdech. *Tak do toho Leo.*

„Promiň, možná budu brečet, ale jsem totálně v háji. Vykopla jsem Patrika z bytu. V pondělí jsem zjistila, že mě podvádí. Dokonce měl tři holky najednou.“

Zůstal na mě koukat s pusou dokořán.

„To je vtip vid’?“ zatřepala jsem hlavou.

„No ty vole, tak tohle musím taky zapít,“ řekl šokovaně.

Vstal od stolu, ze skříňky si vyndal skleničku, vzal lahev s vodkou a vrátil se ke stolu za mnou.

„Chceš dalšího?“ zeptal se, mezitím co si naléval do své skleničky. Přikývla jsem. Možná že jich budu potřebovat daleko víc než jen dva, řekla jsem si.

Kopl do sebe panáka a odfrknul si: „Jak jsi to zjistila?“

„Přišly za mnou ty jeho dvě děvky,“ začala jsem a hodila do sebe dalšího panáka, „všechno mi řekly a ukázaly mi fotky i zprávy. Zabalila jsem mu jeho věci a vykopla ho.“

Jen co jsem to dořekla, začala jsem zase brečet, nechápala jsem proč mě to pořád tak dostává. Marek se i s židlí přisunul blíž a objal mě.

„No tak krásko, vykašli se na něj. On nestojí za to, abys kvůli němu brečela.“

Snažil se mě uklidnit, ale nemohla jsem přestat brečet, byla jsem jako protržená hráz.

„A víš co? On měl ještě tu drzost, že přišel až do fitka a snažil se hrát na city.“

„Tak proto jsi jela jak blázen? Chtěla jsi to ze sebe vymlátit vid’?“

„Jo. Potřebovala jsem to ze sebe dostat, ale moc to nepomohlo. Musela bych tam cvičit minimálně do půlnoci,“ vykoktala jsem ze sebe přes slzy v očích.

Přimáčkl si mě k sobě ještě víc a vytočeně řekl: „Kdybych mohl, rozmlátil bych mu hubu.“

Podívala jsem se na něj a odpověděla: „To by nemělo smysl Marečku.“

Krásně se na mě usmál, tak jak to umí jen on a pravil: „Tak už nebreč, krásko. Nechci tě takhle vidět. Trhá mi to srdce,“ otřel mi slzy na tváři a dal mi pusku na čelo.

Když uhýbal zpět, zastavily se jeho oči přesně proti mým. Měl je tmavé a tak pronikavé, že jsem nedokázala uhnout pohledem. Nevím co se to se mnou dělo, ale v břiše jsem měla motýlky a srdce mi bilo, jako kdyby mělo každou chvíli vyskočit z hrudníku. Přimáčkkl si mně k sobě, co to jen šlo, až jsem slyšela, jak mu tluče jeho srdce. Lehce mě políbil. Okamžitě mi po těle naskákala husí kůže.

Odtáhl se a podíval se, jestli neprotestuju. Byla bych hloupá, kdybych protestovala a odmítala dotyky od toho sexy kluka, takže jsem si na znak souhlasu zkousla spodní ret. Pochopil to a pokračoval v líbání, jeho rty byly teplé a jemné, polibky opatrné a něžné. Připadala jsem si, že se vznáším metr nad zemí. Hladil mě po vlasech, postupně klesal dolů, až se zastavil vpředu u zipu na mikině. Chvíli mě jen tak líbal a držel v ruce zip. Chytla jsem svojí rukou jeho a pomalu táhla zip dolů, dál už si poradil sám. Stáhl mi mikinu a odhodil jí bokem.

Opatrně mi zajel rukou pod triko. Hladil mě po zádech přes boky až na břicho a prsa, bylo to příjemné. Než jsem se nadála, letělo dolů i triko. Byla jsem nesvá z toho, že tam sedím jen v podprsence, protože mě nikdy neviděl svlečenou.

Prsty jsem chytla okraj jeho trika a přetáhla mu ho přes hlavu, okamžitě na mě vykoukly jeho svaly a tetování. Do háje, moje vnitřní Já křičelo jako na lesy. *Chtěla jsi ho, tak teď ho máš.*

„Pojď, vím o pohodlnějším místě,“ mrknul na mě a táhl do ložnice, nebránila jsem se.

Jeho ložnice byla zařízená hodně jednoduše, v tlumených barvách. Naproti dveřím stála veliká postel s čelem v černé barvě, doladěná šedým povlečením. Vedle postele pak dva noční stolky a u zdi skříň se zrcadlem. Nic víc tam neměla, ale k čemu, stejně to byla jen místnost na spaní.

Zastavil se u postele a objal mě, jeho ruce se zarazily u podprsenky.

„Můžu?“ zeptal se váhavě.

„Můžeš,“ odpověděla jsem mu plná touhy.

Chtěla jsem, aby pokračoval. Celá jsem se chvěla touhou i nervozitou. Rozepnul mi podprsenku a odhodil jí bokem. Pohladil mě od krku přes prsa až k okraji kalhot, zastrčil palce za poutka a stáhl mi je dolů i s kalhotkami. Odkopla jsem je bokem. Nervozitou jsem lapala po dechu, protože jsem před ním stála nahá a schylovalo se k něčemu, co mě ani ve snu nenapadlo. Dobře, přiznávám, že ve snu asi jo, ale nečekala jsem, že by se to mohlo stát skutečností.

Přitáhl si mě k sobě a políbil. Cítila jsem, jak mu tvrdne klín, nasměrovala jsem svoje ruce k pásku, rozepla ho, pak knoflík a zip, dokud kalhoty samy nespady na zem. Boxerky se mu vzdouvaly pod silou rostoucí erekce, stáhla jsem mu je dolů, okamžitě na mě vyskočila jeho chloubka. Do háje, nečekala jsem takovou výbavu, prolítlo mi hlavou. Uf, doslova mě políval horký pot. *Dýchej Leo*. Lehce jsme ho konečky prstů pohladila po celé délce, byl hebký a příjemně teplý, sem tam s naběhlou žilkou.

Pomalou mě položil na postel, v hlavě jsem měla totální prázdno, nevěděla jsem co to se mnou děje, byla jsem jako paralyzovaná. Drobnými polibky mi obsypával tělo od shora až dolů, dokud se nezastavil v klíně. Laskal mě jazykem a prsty uvnitř mě opisoval malé kroužky, naprosto dokonalá souhra. Och, bože tiše jsem sténala. Klín mi hořel a rozkošně páčil jenom z toho, že si se mnou hrál a to jsme ještě nezačali dělat nic jiného. Párkrát mě políbil na rozpálenou kůži mezi nohama, pak se přisál na moje břicho a klouzal po něm jazykem až nahoru ke rtům. Políbí mě a opatrně se mi vsunul mezi nohy, zasouval se do mě kousek po kousku, dokud ve mně nebyl úplně celý. Vzdechla jsem blahem. Měla jsem pocit, že zaplňuje celý můj vnitřek svým teplým, velký a dokonale tvrdým penisem.

Přitáhla jsem si ho k sobě, abych cítila jeho tělo na mém. Na hrudník se mi přilepily jeho dokonalé svaly, na kterém pečlivě a pravidelně makal.

Pohyboval se pomalu a něžně, u toho mě hladil na prsou a líbal tak vášnivě, že to bylo v rozporu s jeho pohyby. Prsty jsem mu přejížděla po zádech i lopatkách, sem tam jsem zajela do vlasů, které měl rozčuchané od našeho dovádění. Líbilo se mi za ně tahat nebo je jen tak čechrat. Vzduch kolem nás byl intimnější a mezi námi jakoby lítaly jiskry chťiče.

Přidal do tempa, jeho výpady byly čím dál intenzivnější, až se mu na čele vyrojily kapičky potu, co mu stékaly po spáncích dolů na tvář. Některé kapičky se dostaly k našim rtům, byl slaný ale přitom tak dobrý.

Všechno to dohromady mě přivádělo k šílenství, už jsem nedokázala déle vzdorovat orgasmu, valil se na mě jako lavina. „Aaach,“ vykřikla jsem a celá se propnula pod jeho vahou. Klepala jsem se a cítila zvláštní pocit, orgasmus mi zaplavoval každíčkou buňku v těle. Pár vteřin na to mě následoval.

„Bože,“ zaklel s hlasitým vzdechem.

Než padl vedle mě, několikrát mě políbí. Přitáhl si mě zády k sobě a objal pravou rukou, na které se mu vyrýsoval sval a k tomu to tetování. Byl tak zatraceně sexy. Nevěřila jsem tomu, že jsme se právě milovali. Vzduch i jiskření mezi námi se pomalu uklidňovalo.

Prstem jsem mu přejížděla po ruce, vždycky jsem se zastavila u konce jednoho tetování, prohlídla si ho a pak pokračovala dál. Tak moc se mi líbilo na ně koukat.

„Copak je?“ zeptal se.

„Nic, jen se mi líbí tvoje tetování.“

„Vždyť jsi ho už viděla.“

„To sice jo ale nikdy jsem ho neměla tak blízko.“

Vždycky jsem na něj koukala jenom ve fitku, ale teď mě objímal a já ho měla přímo před očima.

„Aha, tak to si ho pořádně prohlídni,“ zasmál se.

Zastavila jsem svůj prst na jeho bicepsu a zeptala se: „Proč máš jako hlavní motiv lebku?“

„Vlastně ani nevím, prostě se mi líbila. Padla mi do oka jako první, ale rozhodně nelituju, pořád je nadčasová a dá se rozšiřovat.“

„Náhodou je super. Máš jí dlouho?“

„Bylo to moje první tetování, takže nějakých 12 let.“

„Fíha, to jsi začal docela brzo.“

„Celkem jo, pak jsem jí rozšířil nahoru a nedávno i dolů.“

„Ten spodek si pamatuju, to už jsme se znali. Chceš ještě pokračovat?“

„Asi ne už není místo.“

Nadzvedla jsem mu ruku a prohlídla si jí, přeci jen pár volných místech ještě zbývalo.

„Ty kecko. Ještě by se tam nějaký místo našlo, případně můžeš pokračovat na rameno, lopatku a záda,“ nadhodila jsem schválně.

„Asi ne krásko, to už by bylo moc. Něco mě teď napadlo.“

„A co?“

„Nechceš tu zůstat?“

„Ty chceš, abych tu zůstala přes noc?“ zeptala jsem se překvapeně.

Trošku si mě přimáčkl a řekl: „Jo chci, je mi s tebou fajn.“

„Já tu nemám nic na převlečení.“

„Najdu ti nějaký svoje triko.“

Něco mě táhlo domů, ale něco mi říkalo, abych zůstala. Sakra, nemohla jsem odejít, bylo mi s ním hezky, vlastně to bylo až zvláštní, jak moc dobře jsem se s ním cítila.

Nakonec jsem souhlasila a odpověděl mi: „Tak jo zůstanu přes noc.“

Chvíli jsme jen tak leželi a povídali si, vždy jsme si měli co říct, bez toho aniž bychom to lámali přes koleno. Pak se Marek sebral a odešel do sprchy.

Když přišel, táhla se za ním kořenitá vůně jeho parfému Hugo Boss, dokonce vypadal, že se oholil. Hmmm, teď se mi líbí o to víc.

Podal mi ručník se slovy: „Tady máš, krásko, já zatím udělám něco k jídlu.“

Vzala jsem si ho a čekala, až odejde. Drze jsem si otevřela jeho skříň a našla si něco na sebe. Vše měl úhledně srovnané do komínků, překvapivě na chlapa. Z jednoho jsem vytáhla černé triko s lebkou přes celý hrudník. Kdo by to byl, kdy řekl, že tohle najdu zrovna v jeho skříni, nikdy jsem na něm nic takového neviděla.

V koupelně jsem na sebe pustila horkou vodu, abych se pořádně vydrhla. Po těle jsem pořád cítila jeho dotyky a polibky, byly tak příjemné, že jsem se jich nechtěla zbavovat.

Vylezla jsem ze sprchy, usušila se a natáhla na sebe kalhotky a jeho triko.

Potichu jsem se vyplížila z koupelny a šla do kuchyně, linula se z ní příjemná vůně. Marek stál u sporáku a byl otočený zády ke mně, takže si nevšimnul, že jsem se tam objevila. Opřela jsem se o roh zdi a založila si ruce na prsa, měla jsem odsud skvělý výhled k pozorování. Měl na sobě jenom kalhoty od pyžama, které mu končily těsně nad zadkem, byl vážně sexy, ještě když u toho vařil. Nic lepšího jsem asi nikdy neviděla.

Jednu ruku jsem zvedla nahoru a kousla se do prstu, musela jsem zakrýt svoje tiché vzdychání a slintání nad ním. Dokonalý tělo, dokonalý sex a ke všemu uměl vařit. Tak po tomhle chlapovi opravdu musela šílet každá druhá holka

Najednou se otočil a s širokým úsměvem řekl: „Ahoj, koukám, že sis našla něco na sebe,“ a kývnul na triko, co jsem měla na sobě.

„Promiň, drze jsem se vkradla do tvojí skříně.“

„V pohodě. Musím uznat, že ti moc sluší.“

„Děkuju,“ pípla jsem s mírně červenajícími tvářemi.

Prošla sem kolem linky, až k prosklené terase. Všechno co z ní šlo vidět, bylo zahaleno do tmy, svítily jen pouliční lampy nebo pár oken. Chytla jsem se rukama kolem pasu a koukala do tmy, užívala jsem si ten uklidňující pohled. Mít takovou terasu doma by se mi moc líbilo, ale bylo to trochu mimo moje finanční limity. Za to Marek si to s postem manažera v obchodě se zdravou výživou mohl dovolit. Na druhou stranu mě moje práce bavila.

Cítila jsem, jak mě Marek zezadu objal, přiblížil se ke mně, aniž bych ho slyšela. Přimáčkl si mě k sobě. Opřela jsem si hlavu o jeho rameno a on mě políbil do vlasů.

„Máš moc hezký výhled.“

„Jo stojí za to.“

„Využíváš terasu?“

„Popravdě moc ne, případně jen v létě. Víc ji asi využívají kamarádi, když tu mám mejdan a chodí kouřit.“

„Takhle jí zneuctít na kouření. Úplně to vidím v létě ráno snídaně, večer pak večere nebo víno. Paráda.“

„Je pravda, že je na to jak dělaná, ale když mluvíš o tom jídle tak se pojď najíst.“

Sedla jsem si ke stolu, Marek přede mě položil talíř se špagetami, které nádherně voněly a ještě líp vypadaly.

„Mám tu lahvinku vína. Dáme si?“

„Můžeme.“

Ze skříňky vyndal skleničky a rozlil víno.

U večeře jsme mlčky seděli, sem tam mi ujely oči na jeho tetování. Nevím proč mě to tak přitahovalo, ale líbili se mi chlapi, co nějaké měli. Vlastně Marek neměl jen nějaké, on měl potetovanou celou pravou ruku.

Po jídle jsme si dolili víno a přesunuli se k televizi. Celou dobu mě Marek objímal, sem tam políbil nebo pohladil. Cítila jsem se naprosto skvěle, takový pocit jsem neměla hodně dlouho, nechtěla jsem, aby tahle chvíle skončila.

Dva panáky a dvě skleničky vína mě uvolnily, takže všechno to co se stalo s Patrikem, šlo mimo mě. Vnímala jsem jenom Marka a jeho objetí.

„Marečku. Děkuju.“

„Za co, krásko?“ zvedla jsem hlavu a zahleděla se mu do očí.

„Že jsi mě vytáhl z toho kolem Patrika.“

„Už na to nemysli,“ řekl a políbil mě.

Odložila jsem na stůl skleničku s vínem, nerada bych mu to polila, pak jsem se natáhla po jeho a taky ji položila na stůl. Jen mírně zvedl koutky, ale oči mu svítily radostí. Dala jsem mu ruce kolem krku, abych si ho přitáhla k sobě, a znovu jsem ho políbila, jenže už mě nepustil.

Líbalí jsme se s takovou vášní, až mě to samotnou překvapovalo. Třeba to bylo tím alkoholem, co nám proudil v krvi. Naše jazyky po sobě klouzaly jako by k sobě patřily roky. Zastrčil mi ruce pod triko a stáhl mi ho dolů. Položil mě na gauč a lehl si na mě, až se moje prsa přilepila na jeho hrudník.

„Jsi tak hebká, jemná, sladká a chutnáš skvěle, líp než mě kdy jenom napadlo.“ Tělem mi projela vlna spokojenosti. Zkousla jsem si spodní ret a políbila ho.

Hladil mě, laskal, líbal nebo jemně okusoval. Připadalo mi, jako bych létala na obláčku blaženosti.

„Chtěl bych si tě užít znova a znova a znova, dokud to jen půjde.“

„Klidně užívej, jsem jenom tvoje,“ řekla jsem roznězněle.

Po všech těch slovech jsme promilovali celou noc, dokud jsme nepadli vyčerpáním. Lehl si těsně vedle mě, aby mě mohl obejmout. Cítila jsem se bezpečně.

„Dobrou noc Marečku.“

„Dobrou noc, krásko.“